

Atât mi-a fost dat

Răzvan Poșchin

---

am simțit-o în mine, înfiptă în carne mea
cum fiecare vibră a trupului tremură de frenezie
și inima-mi zbătea tot ce alcătuia trupul meu
precum și privirea ei supraviețuiește în pulsațiile inimii
îmi pare că atunci când pleoapele ei albe
se lasă în jos, un întuneric morbid acoperă pământul
și totul dispare subit într-un neant fără liane și funii salvatoare
pe genele ei unde temerile și anxietățile omenești
s-au sinucis de candoarea ei
a unei femei inculte sub mrejele iubirii
m-am oprit eu, un călător damnat prin vagi pustietăți
și am privit pitorescul natural din ochii ei ce n-au gustat
decât aristocrația naturii
atât mi-a fost dat să trăiesc
trupul meu a ajuns în gloata unui neant comun
iar sufletul încă zburdă buiac
deasupra acelei femei care încă trăiește.